

[Sigsgaard.]

Det er bare ikke nok at presse højere lønninger igennem. For så kommer regeringen og sætter skatten op, eller den lægger op til arbejdsløshed som nu for at trykke lønningerne. I den sidste ende er det hele magtfordelingen, der må ændres. Det må være sigtet i det arbejde, man gør, såfremt man har det grundsyn på forholdene, som jeg har skitseret i et par sætninger her. Det er ikke gjort med en anden regering. Så længe den vil føre politik på rent kapitalistisk grundlag, sådan som alle danske regeringer altid har villet, så må den føre politik for arbejdsgiverne, for kapitalen, og det vil tit betyde, at det bliver en politik imod arbejdere, funktionærer og tjenestemænd. Sådan er det med den nuværende regering, og sådan var det med den foregående, selv om der selvfølgelig er gradforskelle. De dybereliggende problemer kan ikke løses alene gennem en anden sammensætning af folketinget. Det lagde såvel Danmarks kommunistiske parti som SF op til, synes jeg, i strejkeperioden, og den 3. marts så de resultatet; en stor socialdemokratisk fremgang, som jeg i øvrigt ikke skal kommentere.

Der skal nu dæmpes ned på alle områder, bl. a. har vi fået byggestoppet. Her gælder de parlamentariske spilleregler ikke, og jeg synes, hr. Poul Dam gjorde helt ret i at gøre så meget ud af denne side af sagen i sin tale her i dag, for det er jo påfaldende, og det er meget interessant, at folketinget kan få lov til at lave småændringer i vejbestyrelsesloven, men de vigtige økonomiske afgørelser som f. eks. byggestoppet, der er kolossalt vigtige, dem træffer regeringen suverænt og alene, og vi andre, vi kan sidde herinde en hel dag, som jeg gjorde i forgårs, uden at høre en lyd om, hvad der sker, og så må man hjem og spørge sin kone: hvad er der egentlig sket i folketinget, hvad har regeringen besluttet i dag? Det kan være, hun har haft lejlighed til at høre radio og ved noget om det. Vi andre, der går her, vi ved ingenting. De vigtigste beslutninger bliver truffet helt hen over hovedet på os.

VS er imod den alt for kraftige stramning, som man lægger op til, og vi er imod det offentlige byggestop, fordi vi mener, at den politik fører til arbejdsløshed — det har jeg været inde på — men vi er også imod den af andre grunde. Vi er imod dette byggestop,

fordi det er ensidigt. Der skæres ikke samtidig ned på private arbejder. Uddannelsesbyggeri, socialt byggeri bremses, men servicestationerne — for at tage noget, jeg interesserer mig meget for for tiden — kan man bare blive ved med at bygge lige så tosset, man vil, hvis jeg har forstået det rigtigt.

Vi er også imod byggestoppets generelle karakter. Hvis man endelig ville bremse, så er der nogle steder, hvor det bedre tåles end andre steder. Kun ganske få tror jo efterhånden på, at militæret har nogen som helst værdi. Jeg tror også, der sidder mange i regeringspartierne, der har mistet enhver tillid til dansk militærs betydning — udenrigspolitisk i hvert fald, indenrigspolitisk kan det godt have en vis betydning i en spændt situation, men udenrigspolitisk. Jeg tror, der sidder mange i regeringspartierne, men det kan de selvfølgelig ikke tillade sig at sige; det kan vi andre jo bedre. Ude i befolkningen er det synspunkt i hvert fald meget almindeligt, at dansk militær egentlig er en overflødig affære. Hvorfor så ikke i en vanskelig økonomisk situation, hvor regeringen desperat griber til det ene uheldige middel efter det andet, sige fuldt stop for de militære investeringer og i stedet for give grønt lys for undervisnings- og socialministeriets meget vigtige investeringer, som man nu vil bremse? Hvorfor være så generel i sin bremsning? Jeg tror, at en sådan politik ville blive respekteret af de fleste.

I stedet for har man netop forleden dag — jeg ved ikke, om man tør sige det, men jeg er fristet til at sige det — temmelig skamløst disponeret over mere end 100 mill. kr. til kasernebyggeri og et andet stort beløb til materielindkøb. Det er heller ikke noget, man diskuterer her i folketinget, det kan man også læse i sin avis. Finansudvalget er blandet ind i det, men ellers er vi ikke, og vi, der ikke har repræsentanter i finansudvalget, er henvist til avisen. Det har man altså gjort forleden dag, samtidig med at man har siddet og udtænkt de andre ting med byggestop osv.

Man planlægger også at smide hundreder af millioner kroner ud til nye kampvogne, har jeg læst mig til. Nu taler man så meget om valutastillingen, og jeg synes også, den er gal med valutastillingen, men er der noget, der belaster valutastillingen, så er det netop sådan noget som indkøb af kamp-